

not, kallid naisole miinuga seltsis; kes õnnetust ette teadis! Wersta kals siin pool Rabba kõrtsi leid; siine te äres Reinowadderi furnu kehha; filmad taagurpidi, keel rippus pikkali suust, mehhike olli walimis. Ehmatades tõsisime leina lissa! Reinowadder ei tõsinud kõrwa egga sabba. „Oh ädda ja õnnetust,“ hüüdsin ma kures: „teia mehhikese tos on läinud!“ Mõllemad kurtisime teia furma, naisole pühkis põllega filmi. Ellast nokkisime teia lõhtu ja pääd; Terrawnot kulas, kas üdda tulsus? Kõik olli wai; meie olleksime wõinud selle peale wanduda, et ingekest enam ei olnud. — Agga kuulgem, mis sündis! Terrawnot waotas kadduno filmad sinni, püdis laiale jäänud suud kofkolitsuda — seal pigistas wõllaroog äkitselt ambad kofko ja ammustas karnapsi! mo naisolese pä nokkaga tükis otsast; werri purtsatas fangele. Kõlle luggu sündis filmapilgul; ehmatust ei jõua ma räkida. Mo üdda wõrriseb praego kui awa leht; oh õnnetust! Reinowadder ähmas mind; õnnelt peasin lendu, muido olleksin teia lõhtu läinud. Toho! kurri loom, mis nüüd näha sain. Ta õggis mo kalli naisolese luie ja sulgiga tükis nahka. Miina willets mehhike näggin kolledat teöd ja ei wõinud appi minna. Südda ei annud mahti ärraminna, ma istusin kõrge kuse ladwas kunni wõllaroog ärralaks, siis tõttasin werri e töö asset watama. Ei olnud suuremad järrele jäänud kui mõned werre pisad ja ka's, kolm tiwa jülled. Ühhe werriise sulle wõttin nokka, mis alland-

liko palwega kuingliko auojärje ette paänen: oh allastage miino waele peale ja andse mõrtsokale jälledat nuhtlust, et wagga werri teie peale ei lähhe kaebama. Tahhate teie teiale andeks anda ja nuhtlusega wibida, siis — ärge pange pahhaks, kui järsko wälja ütlen: siis ei maksa teie lohto õigus mitte kassi s— a!

Kuingas lõukoer kiffendas mõurades: „Reinowadderi nuhtlus peab põlwe põlwele mällestusiks jääma. Ma tahhan õia kuingliko abbeme ja terrawad küned mahha eita, kui tedda nuhtluseta jättan. Kergelt uskusin ta luiskamist ja peassin tedda wiimati wõllast, kuingasa palwe peale. Egga ma siiski wiimseks kahhetsejaks jä, kes naise nõu läbbi õigelt teelt eisis.“

Messikap ja Kriimsilm nälpasid keelt, ot'ego olleks jubba Reinowadderi mauf kerritsel olnud; agga kuinga põllewa wiha pärrast ei usaldanud nad räkida. Rattofese aea pärrast ütles kuingana: „Ärge wihaastage ülle liga, armoline issand. Sagge wande tõutus teeb teie wäewalla ja sõia wõlli wiimaks rahwale naeruks. Wanne ei olle karjapoisteste mängi assi. Mis tarwis teie wannute? Andse ennemine käs'o, et mõningad wälja lähwad, Reinowadderi käd selga seuwad ja tedda seie towad. Diguse põhhi on mõni'ord pakjo süggawam kui arwatakse. Estitels pange kaebajad Reinowadderiga suud su wasto. Seisaks ta siin, kes teab, kas mõne kaebaja su ei lähheks lullu? Mitto püab teise peale